

Nr 21.

Av herr **Petrén**, angående ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna lönegraden för överläkaren vid sinnesslöanstalten i Sala.

Då den av fjolärets riksdag beslutade anstalten i Sala för manliga asociala imbecilla beräknas bliva färdig att kunna tagas i bruk senast den 1 oktober 1930, har Kungl. Maj:t i förteckningen över ordinarie hospitalpersonal för budgetåret 1929—1930 även upptagit några befattningshavare vid nämnda anstalt, vilka erfordras för anskaffning av anstaltens behov av inventarier och andra utrustningspersedlar. Bland dessa befattningshavare har upptagits en »överläkare av 3:dje klass».

I det betänkande med förslag rörande ordnandet av vården av asociala imbecilla, vilket avgavs den 30 juli 1927 (Statens offentliga utredningar 1927:18 Socialdepartementet), upptogs i förteckningen över beräknad personal vid den föreslagna anstalten i Sala för asociala manliga imbecilla en överläkare av 2:dra klass. I sitt yttrande över detta betänkande — däri antalet vårdplatser å denna anstalt beräknades till 302 — föreslog medicinalstyrelsen, att denna överläkarbefattning skulle ställas en lönegrad under den nuvarande lägsta överläkarlönegraden (överläkare av andra klass) eller till B 27. Medicinalstyrelsen motiverade detta sitt förslag därmed, att styrelsen tänkt sig, att överläkaren vid denna anstalt — med hänsyn därtill, att hans arbete syntes bliva väl enformigt — skulle äga rätt att utöva även annan enskild praktik än rörande nerv- och sinnessjukdomar. Vid beviljandet av anslag för anordnandet av Sala-anstalten beslöt riksdagen, att denna skulle hava ett platsantal av minst 370 platser. I skrivelse den 24 augusti 1928 angående behovet av personal vid anstalten under nästa budgetår har medicinalstyrelsen vidhållit sitt förslag om en tredje klassens överläkarbefattning vid denna anstalt.

Som synes har medicinalstyrelsen utgått ifrån, att överläkaren vid här ifrågavarande anstalt vid sidan av sin tjänst skulle utöva allmän medicinsk praxis. Frånsett att det är synnerligen tvivelaktigt, om överläkaren vid en sinnesslöanstalt skulle kunna få någon privat läkarverksamhet utanför nerv- och sinnessjukdomarnas område, kan som det viktigaste skälet mot

medicinalstyrelsens ståndpunkt anföras, att det blir synnerligen välbehövt, att överläkaren å denna anstalt mera uteslutande ägnar sig åt sin tjänst. En anstalt för manliga asociala och kriminella imbecilla av en sådan storlek som Sala-anstalten, vilken — som nämnts — får 370 platser, blir nämligen synnerligen svårskött. Till densamma skall ju enligt programmet överflyttas såväl alla nu å fängelsernas sinnessjukavdelningar omhändertagna för brott otillräkneligförklarade imbecilla av mankön som alla nu å Växjö kriminalasyl intagna sinnesslöa. Från min långa tjänstgöring som överinspektör för sinnessjukvården har jag noggrann kännedom om, hur svårskött en anstalt med dylika patienter är. Därtill kommer den omständigheten, att — liksom Växjö kriminalasyl alltsedan sin tillkomst i stor utsträckning utnyttjats för observation av imbecilla, som blivit tilltalade för svårare brott — bör även Sala-anstalten, som ju till skillnad från Växjö kriminalasyl är organiserad just för omhändertagandet av imbecilla, så mycket som möjligt användas för observation av sådana för brott tilltalade imbecilla, beträffande vilka medicinalstyrelsen anser den inom fångvården verkställda observationen icke vara tillfyllest men vilkas intagande å sinnessjukhus får anses vara mindre lämpligt. Då det med hänsyn till den rättspsykiatriska uppgift, som sålunda bör tillkomma Sala-anstalten, är av stor vikt, att densamma får en överläkare med god psykiatrisk utbildning, vore det högst olyckligt, om denne befattningshavare sattes i lägre lönegrad än överläkare av 2:dra klass.

På här anförda skäl får undertecknad hemställa,

att riksdagen måtte besluta att det vid anstalten i Sala för manliga asociala imbecilla anställas en överläkare av 2:dra klass.

Stockholm den 18 januari 1929.

Alfred Petré.